

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Wedding (Tyskland) den 14. marts 2013 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mod Xceed Holding Ltd.

(Sag C-121/13)

(2013/C 164/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Wedding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Sagsøgt: Xceed Holding Ltd.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure⁽¹⁾ fortolkes således, at en skyldner også kan indgive en anmodning om retlig prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, når betalingspåkravet ikke er blevet forkyndt, eller ikke retmæssigt er blevet forkyndt, for denne? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 1, eller artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006?

2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Hvilke processuelle retsfølger foreligger, såfremt anmodningen om prøvelse antages til realitetsbehandling? Kan der analogt herved særligt findes støtte i artikel 20, stk. 3, eller artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

Appel iværksat den 15. marts 2013 af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-625/11 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-126/13 P)

(2013/C 164/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (ved Rechtsanwalt S. Biagosch)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-625/11 ophæves, for så vidt som Retten fandt, at Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ikke havde tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ ved sin afgørelse af 22. september 2011 (sag R 340/2011-1).

— Afgørelse truffet af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 22. september 2011 (sag R 340/2011-1) annulleres, for så vidt som der herved på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 delvis blev givet afslag på ansøgningen om registrering af varemærket ecoDoor.

Subsidiært:

— Sagen hjemvises til Retten til afgørelse.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger ved begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af Rettens dom (Fjerde Afdeling) af den 15. januar 2013 i sag T-625/11, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et søgsmål anlagt af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH til prøvelse af afgørelse truffet den 22. september 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 340/2011-1), hvorved der på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 (herefter »EF-varemærkeforordningen«) blev givet delvis afslag på ansøgningen om registrering af varemærket ecoDoor.

Til støtte for appellen har appellanten anført følgende anbringende:

Appellanten har anført, at der foreligger en tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), idet varemærket ecoDoor — for så vidt som dette på ingen måde er beskrivende for de varer, som er omfattet af Harmoniseringskontorets afgørelse om afvisning, men blot beskriver, at en dør kan være en mulig del af denne vare — kun kan anses som beskrivende for selve de omhandlede varer, såfremt den omhandlede del er så væsentlig for varen, at den relevante kundekreds uden videre sidestiller delen med varen. Dette er alene tilfældet, når den omhandlede del ud fra den relevante kundekreds' synspunkt udfylder en funktion, der er fuldstændig afgørende for varen. Dette er ikke tilfældet for en dør, som er

en del af de af ansøgningen omfattede varer, hvorfor der ikke foreligger en registreringshindring i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c).

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 18. marts 2013 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod ILME GmbH

(Sag C-132/13)

(2013/C 164/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagsøgt: ILME GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (¹) samt bilag II, IV og III hertil fortolkes således, at huse **som komponent** til flerpolde stik til industriel anvendelse **ikke** skal forsynes med en CE-mærkning?

(¹) EUT L 374, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag (Nederlandene) den 28. marts 2013 — Hamidullah Rajaby mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-158/13)

(2013/C 164/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hamidullah Rajaby

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det under omstændighederne i sagen, hvor der synes at foreligge en åbenbar tilsidesættelse af EU-retten, som vil have betydning for fremtiden, og hvor parterne har udvekslet synspunkter vedrørende anvendelsen af artikel 14 i forordning (EF) nr. 343/2003 (¹) under den administrative procedure, men dog ikke har taget dette punkt op ved retten, og sagsøgeren for retten heller ikke længere udtrykkeligt påberåber sig dette punkt, uforeneligt med EU-retten, at retten undlader at behandle dette punkt som følge af det i national ret fastsatte forbud mod at efterprøve dette punkt af egen drift?
- 2) Kan være tale om afhængighed som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 343/2003 under omstændigheder som i det foreliggende tilfælde, dvs. hvor familiemedlemmerne er en ung kvinde fra Afghanistan uden nogen form for uddannelse, der ledsages af to forsørgelsesberettigede børn, der nu er 5½ og 3 år gamle, som hun skal forsørge, hvor hun med henblik på deres forsørgelse og opfostring kun kan vende sig mod sagsøgeren i dennes egenskab af ægtemand og far til børnene, og hvor hendes asylansøgning desuden er blevet afslået af sagsøgte, fordi hendes fremstilling blev anset for helt utroværdig, mens denne fremstilling kan bekræftes af sagsøgerens forklaring og de af ham medbragte (kopierede) dokumenter?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Melun (Frankrig) den 3. april 2013 — Sophie Mukarubega mod Préfet de police og Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Sag C-166/13)

(2013/C 164/20)

Processprog: fransk

Forelæggende ret

Tribunal administratif de Melun

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sophie Mukarubega

Sagsøgte: Préfet de police og Préfet de la Seine-Saint-Denis